

[Industriministeren]

Sammenfatningen er således, at der ikke er nævneværdig forskel i arbejdsgiverafgifterne m.v., hvad enten skibe er indregistreret i Danmark eller udlandet.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 74.«

Spm. nr. S 174

Til *arbejdsministeren* (8/11 88) af:

Pia Christmas-Møller (KF):

»Kan ministeren bekræfte, at arbejdsformidlingen først og fremmest tilbyder langtidsledige jobtilbud i private virksomheder og kun, når dette ikke er muligt, formidler jobtilbud i det offentlige, sådan som det er forudsat i loven om arbejdstilbud?«

Begrundelse

Af dagbladet Berlingske Tidende den 7. november 1988 kan man få det indtryk, at der ikke i praksis er indlagt nogen fortrinsstilling af private jobtilbud. I samme artikel hævdes det, at private jobtilbud ikke kan konkurrere med jobtilbud i det offentlige grundet for store lønforskelle. Det har aldrig været meningen med jobtilbudsordningen, tværtimod.

Svar (18/11 88):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Som svar på det stillede spørgsmål skal jeg bekræfte, at arbejdsformidlingen som udgangspunkt først og fremmest tilbyder langtidsledige arbejde i private virksomheder.

Jeg kan oplyse, at Arbejdsdirektoratet over for mig har oplyst, at hovedparten af de private arbejdstilbud, som det lykkes arbejdsformidlingen at få i stand, besættes med langtidsledige. Undtagelser kan dog forekomme, såfremt de langtidslediges kvalifikationer ikke modsvarer det stillede kvalifikationskrav, eller hvis de tilbudte job ikke opfylder lovgivningens krav om at have en genoptræningsmæssig værdi.

I enkeltstående, pressede situationer – og det vil typisk være, hvis den frist, inden for hvilken den langtidsledige har krav på et arbejdstilbud, er ved at udløbe – kan det forekomme, at arbejdsformidlingen først retter henvendelse til kommunen om placering.

Med hensyn til lønspørgsmålet fastslår arbejdstilbudslovgivningen, at arbejdet skal til-

bydes på en almindelig arbejdsplads på overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår. Der kan derfor opstå tilfælde, hvor der efter en overenskomst på det kommunale område ydes en højere løn, end den pågældende ville kunne få hos en privat arbejdsgiver – med eller uden støtte. Disse problemer bør efter min opfattelse i givet fald løses af parterne på arbejdsmarkedet, herunder de kommunale arbejdsgivere.

Hvad angår den konkrete virksomhed, der har givet anledning til spørgsmålet, kan jeg oplyse, at virksomheden efter det for mig oplyste i 1987 fik formidlet 3 langtidsledige, der også efter arbejdstilbudsperioden har været ansat i virksomheden. I maj 1988 formidledes en person uden tilskud, som var ansat i 3 måneder. I henholdsvis september og oktober 1988 er ansat 2 personer med løntilskud (lov nr. 293), der fortsat er beskæftiget på virksomheden.

Spm. nr. S 182

Til *skatteministeren* (10/11 88) af:

Jens Thoft (SF):

»Finder ministeren det i overensstemmelse med almindelige retsprincipper og hensynet til retssikkerheden, at kommunerne i forbindelse med pålæg om at opkræve moms af tilslutningsafgift til f.eks. spildevandsanlæg er blevet pålagt at opkræve moms af renter og afdrag på tilslutningsafgifter, der betales efter 1. januar 1989, mens grundejere, der har betalt kontant, ikke pålægges moms?«

Begrundelse

Direktoratet for Toldvæsenet har pr. 1. januar 1989 pålagt kommunerne at momse offentlige spildevandsanlæg m.v. I den forbindelse fremkommer det problem, at kommuner, der har tilbudt forbrugerne en forrentet afdragsordning vedrørende tilslutningsbidrag fra 1. januar 1989, også skal momse renter og afdrag, der således betales på alle fakturerede tilslutningsbidrag. Dette gælder, uanset om tilslutningsbidraget allerede er fastsat og beregnet inkl. moms. Grundejere, der har valgt at betale tilslutningsbidraget kontant, skal derimod ikke momses. Bør kontantkøb og kreditkøb ikke behandles ens i relation til momsbetalingen, og vil denne beregningsmetode i øvrigt ikke stride imod EF's momsregler?